

løb paa 730,000 Kr. paa denne Post. Jeg synes, det er for meget af det gode. (Stemmer: Det skyldes Mund- og Klovesygen). Ja, jeg ved godt, at der har været Sygdom, særlig Mund- og Klovesyge, som har foranlediget denne store Stigning; men det forekommer mig, at vi skal tænke lidt paa Grundlovens § 49, der siger, at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel paa Finansloven eller — lad mig understrege det — i en Tillægsbevillingslov. Derfor mener jeg, at vi skal være noget varsomme med de kalkulatoriske Bevillinger.

Jeg har ogsaa foretaget en lille Sammenligning mellem Antallet af kalkulatoriske Bevillinger paa Finansloven for 1900—01 og kalkulatoriske Bevillinger paa Finansloven for 1915—16. I 1900—01 fandtes der — stadig paa Landbrugsministeriets Budget, §§ 18 og 26 — tilsammen 13 kalkulatoriske Bevillinger; paa Finansloven for 1915—16 findes der paa det samme Budget nogle og halvfjerdsindstve kalkulatoriske Bevillinger; og jeg kan ikke se andet, end at man derved er inde paa en Bane, hvorved Bevillingsmagten i ret høj Grad gaar fra Rigsdagen og ned i de ministerielle Kontorer i Kancellibygningen. Jeg synes ikke, det er rigtigt; jeg synes, det er paa Tide, at Rigsdagen bliver opmærksom derpaa. Det er somme Tider en mærkelig Maade, hvorpaa disse Bevillinger er gjort kalkulatoriske. Jeg erindrer, at jeg for nogle Aar siden som Statsrevisor ved Statsregnskabet for 1911—12 gjorde opmærksom paa en Overskridelse, der fandtes paa Krigsministeriets Budget under Konto M. b.: Skatter og Afgifter. Der var en Overskridelse til et Beløb af henimod 40,000 Kr. Man plejer ellers i Statsrevisoratet at skrive meget lempeligt, at bedre Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab er ønskelig. Det nøjedes jeg ikke med at gøre ved denne Lejlighed; jeg paa-talte, at dette Beløb ikke var søgt bevilget ved Tillægsbevillingsloven, det burde man have gjort. Men hvad blev Følgen? Følgen blev, at paa det næste Finanslovsforslag blev denne Post gjort kalkulatorisk — saa havde Statsrevisorerne ikke noget at skulle have sagt, saa havde Rigsdagen fraskrevet sig Ret til at gøre Indsigelse, og saa var den Historie i Orden for de ministerielle Kontorers Vedkommende. Jeg kunde have Lyst til at anføre et lille Eksempel fra Finanslovsforslaget for i Aar. Der var paa Finansloven en Bevilling under Landbrugsministeriet — den var for Resten paa Matrikulkontorets Omraade —, som ikke var kal-

kulatorisk, men paa hvilken der var en Overskridelse. I Aar er denne Bevilling paa det Finanslovsforslag, vi har foreliggende, gjort kalkulatorisk, og den er gjort kalkulatorisk paa en saadan Maade, at det ikke saa nemt ses. I Finanslovsforslagets Tekst staar i Parentes bag efter Bevillingen: „anslaet“. Men i de Anmærkninger vedrørende denne Post, der ledsager Finanslovsforslaget, de Anmærkninger, som man i Finansudvalget ganske særlig holder sig til, naar man ser paa, hvad der er nyt tilkommet, staar der ikke andet end: Samme Beløb som forrige Aar. Der findes ikke nogen som helst Vejledning for Finansudvalget til at se, at her er en Bevilling af en helt anden Karakter end det foregaaende Aar. Det er en Bevilling til det samme, men Bevillingen er gjort kalkulatorisk, uden at man har henledet Finansudvalgets Opmærksomhed derpaa. Jeg kan ikke godt komme bort fra, at her er atter dette Forsøg paa at faa Magten og Raadigheden over Bevillingerne flyttet bort fra Rigsdagen og ned i de ministerielle Kontorer. Det er, som sagt, en Bestræbelse, som jeg tror, man i allerhøjeste Grad skal være betænkelig ved. Det skulde glæde mig, om man i Finansudvalget, naar det nu skal til at behandle Finanslovsforslaget i Aar, kunde finde fornøden Anledning til angaaende adskillige af disse Poster, der staar som kalkulatoriske paa Budgetterne — der findes altsaa en halvfjerdsindstve Stykker alene paa Landbrugsministeriets Budget — at stille Ændringsforslag om, at den lille Parentes, der indeholder Ordet „anslaet“, udgaar, og det skulde glæde mig i allerhøjeste Grad, om Regeringen vilde være behjælpelig i Anstrengelserne for, at vi kan opfylde Slutningsordene i Grundlovens § 49, at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finansloven eller i en Tillægsbevillingslov.

Medens jeg er ved Finansloven, kunde jeg ogsaa have Lyst til at sige et Par Ord om Finansudvalget, om den Stilling, som Finansudvalget, maaske nærmest paa Grund af Tidernes Ugunst, efterhaanden er kommet til at indtage i vort parlamentariske Liv. Jeg ved, der er mange her paa Rigsdagen, som mener, at Finansudvalget er i Færd med at blive en Slags Overrigsdag, en Slags Velfærdskomité med lovlig stor Indflydelse, en Forsamling af 15 Mænd, der ofte paa Rigsdagens Vegne træffer Afgørelse i vigtige Spørgsmaal, der saaledes i alt Fald i nogen Grad unddrager sig den offentlige Forhandling, gennem hvilken Vælgerne skulde kunne øve deres Kontrol med,